

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec - únor 2024

Pozdravy z prvního stupně

Novoroční sdělení z první třídy

Po Novém roce opět zdravíme všechny naše čtenáře. Poslední prosincové dny jsme prožili v duchu Vánoc. V rámci projektu Úsměv do schránky jsme poslali seniorům v Tovačově a Kostelci na Hané vánoční pohledy, ale nezapomněli jsme se vzájemně potěšit malým dárkem. Na vánoční besídku jsme si připravili malý program věnovaný tradicím. Kromě zpěvu koled, krájení jablíčka a pouštění lodiček jsme klepali na kurník. Tento starý zvyk měl u dětí velký ohlas. O drobné občerstvení se postarali nejen rodiče žáků, ale také žáci. V pracovních činnostech si vyzkoušeli vykrajovat vánoční cukroví. Hned po Novém roce jsme nelenili a pil-

ně se věnovali školním povinnostem. Připomněli jsme si další významné datum spojené s občůzkou Tří králů. Hravou formou jsme upevňovali učivo českého jazyka i matematiky. V hodinách prvouky jsme se věnovali zimnímu období. Přestože sněhu moc nebylo, zvládli jsme netradiční koulování a zimní sportování v tělocvičně. Mysleli jsme i na živočišy v zimní přírodě. Pro naše stále ptáčky jsme zhotovili krmítka z dřevěných špachtlí a v hodinách výtvarné výchovy jsme vytvořili sovice sněžné. Některé děti dobrovolně připravily pro spolužáky zajímavosti o ptácích žijících v naší zimní přírodě a informace před třídou poutavě prezentovaly.

Melodie v písních

17. ledna 2024 přijel k budově staré školy autobus, který odvezl žáky třetích tříd do Olomouce na výchovný koncert „**Melodie v písních**“. Celým vystoupením posluchače provázela čtveřice zpěváků převlečená v kostýmech. Zábavnou formou uváděla jednotlivé písně, které byly doplněny divadelními představeními. Děti se seznámily s orchestrem a postupně také s jednotlivými nástroji. V průběhu pořadu se střídaly různé žánry písní. Malí posluchači byli do programu zapojeni formou otázek a odpovědí. Děti se postupně seznámily

s některými termíny, které se v hudbě běžně užívají, například a due a capell. Cestu do Olomouce jsme využili k realizaci malého výletu po centru města. Některé děti mohly s úžasem poprvé obdivovat nádherný olomoucký orloj a sousoší Nejsvětější trojice. Děti se zadívaly vzhůru na krásu starobylých budov a obdivovaly jejich architekturu. Celé dopoledne jsme si společně užili a těšili se na další akci v dubnu, kdy jedeme na školu v přírodě.

SPORTOVNÍ OKÉNKO

Futsalová liga pro 8. a 9. ročníky

12. ledna se konalo 2. kolo školní futsalové ligy, krajské finále pro 8. a 9. ročníky. Finále divize F pořádala ZŠ Hrubého. Týmy se spolu utkali v hale šternberského gymnázia. Kdo bude vítězem finále divize?

V prvním zápase nás celkem jasně porazil tým právě ZŠ Hrubého, vstřelili jsme jeden gól, v druhém zápase jsme nestačili na ZŠ Za mlýnem Přerov, poslední zápas jsme sehráli s týmem ZŠ Sluneční Šumperk.

Tento turnaj nabídl velice pěkný futsal, bylo vidět, že všichni chlapci se už něco naučili a snad se budou dále rozvíjet.

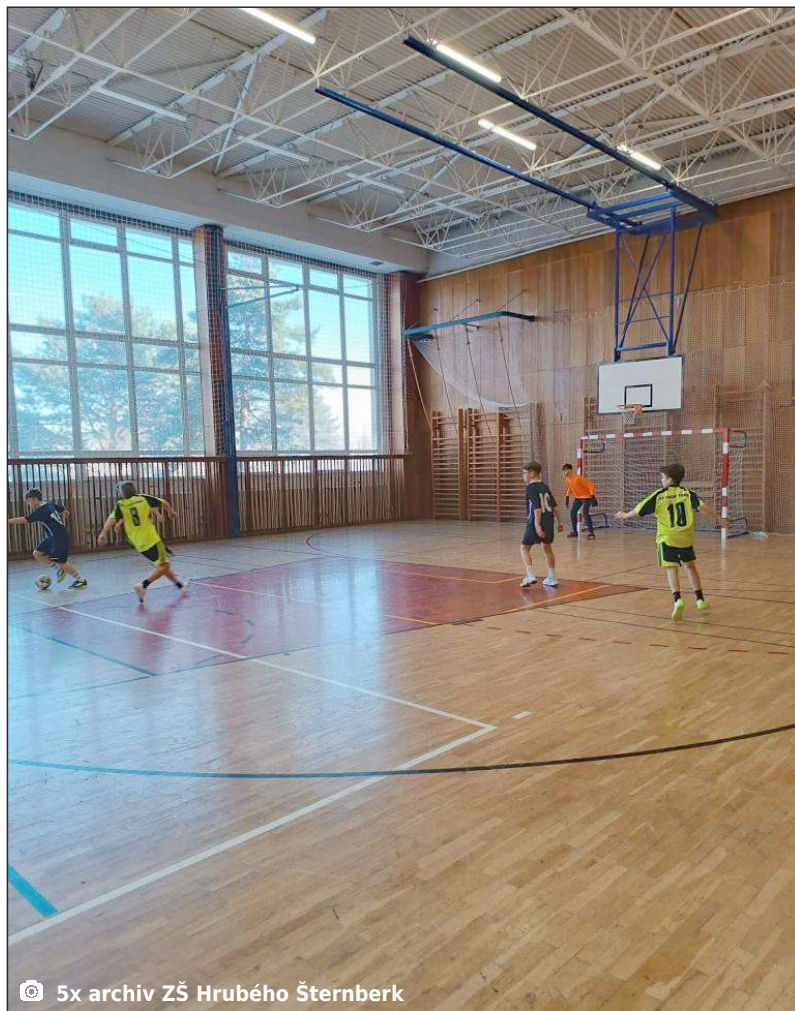
Školu reprezentovali: Lukáš Židák, Samuel Pavelka, Ondřej Šafránek, Matěj Vepřek, Filip Šustera, Matouš Palínek, Roman Kadlec, Matyáš Fuchs, Daniel Adam Svačina

Komentář k zápasu nám věnoval Romča: „No, zkušenosti jsme posbírali hodně, už tam byly hodně dobré týmy. V první polovině prvního zápasu jsme hodně ztratili, dostali jsme pár gólů, druhý poločas jsme na ně tlačili a snažili jsme se vyrovnat, ale nedopadlo to. Pořádilo se nám vstřelit jen jednu branku. Prohráli jsme 6:1.

Druhý zápas jsme odehráli proti Přerovu, ZŠ Za mlýnem, ti měli velmi dobrého brankáře, nepodařilo se nám vstřelit gól, brankář vše vychytal.

Třetí zápas jsme se snažili, ale už pomalu o nic nešlo, zápas byl tichý, nikdo nepodporoval nikoho, nikdo neřval, už bylo jasné, že nepostupujeme.

Po zápase jsme si řekli, že příště se budeme ještě víc snažit a je potřeba proměňovat šance. Do třetího kola ligy postoupil Přerov. My s futsalem pro letošní sezonu skončili, ale čekají nás ještě basketbalové zápasy. Těšíme se na ně!“

Futsalová liga pro 6. a 7. ročníky

Ve středu 10. ledna jsme si zajeli do Kelče zahrát krajské finále futsalové ligy pro 6. a 7. ročníky. O postup do 3. kola se utkaly týmy z pořadatelské ZŠ Vojtěcha Jasného Kelč, náš tým ze ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec, dále tým ze ZŠ Dr. Hrubého Šternberk a ze ZŠ a MŠ Horca nad Moravou.

Hráči z Kelče na palubovce dominovali, přehráli všechny ostatní týmy. Nám se dařilo proti Horce nad Moravou (vyhráli jsme 2:1) i proti šternberské ZŠ Dr. Hrubého (vyhráli jsme 3:2).

Kelč i my jsme postoupili do 3. kola ligy! Příští týden si kluci zahrají s týmy ZŠ

a MŠ Demlova Olomouc a ZŠ a MŠ Nový Malín o postup do ostravského finále divize Morava (tam už čekají fotbalové školy, které si brousí zuby na postup do Prahy), Kluci, ukažte, co ve vás je, držíme vám palce!

Školu reprezentovali: Vojtěch Řehák, Vojtěch Wachtl, Tomáš Sláma, Vilém Žádník, Matyáš Vágner, Mattia Baccini, Lukáš Prečan, Tomáš Dluhý, David Zeman, Jaroslav Khanin

Děkujeme klukům na reprezentaci školy!

Ve školním kole **Olympiády v českém jazyce** se osmáci a deváťáci opět přesvědčili, že i když je čeština naším jazykem mateřským, není vůbec jednoduchá. Každé slovíčko, každé písmenko hraje důležitou roli ve významu, pravopisu, v celé naší komunikaci. V prosinci ale deset žáků dokázalo, že s češtinou nakládat umí. Po vyhodnocení jazykové i slohové části soutěže se

vítězem stala Tereza Friesnerová z 9. B. Na druhém místě se umístila Iva Talašová z 8. B, třetí příčku obsadila Lucie Srejčková z 8. A. Všem řešitelům školního kola děkujeme za účast a Terezce přejeme hodně sil na přípravu do okresního kola, které se bude ko-nat 29. ledna v olomouckém DDM.

V úterý 16. ledna 2024 proběhl v DDM Olo-mouc již 53. ročník soutěže **Dějepisné olympiády** pro žáky 8. a 9.

tříd základních škol, nižší ročníky osmiletých a šestiletých gymnázií. Tématem tohoto ročníku byl „Každodenní život a kulturní kořeny českých zemí (Čechy, Morava a Slezsko). Od Cyrila a Metoděje po Jana Husa.“ Soutěžící pracovali samostatně. Pro úspěch musí mít prohloubené znalosti zadaného tématu, a také přečíst doporučenou literaturu. Letos se soutěže zúčastnilo

asi 43 žáků z celého olomouckého okresu. Náš žák David Kaláb si vedl velmi dobře. Ve velké konkurenci se umístil na krásném 22. místě. Davčo, gratulujeme, děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy, a přejeme hodně dalších úspěchů.

O výsledcích zeměpisné olympiády a recitační soutěže vás budeme, milí čtenáři, informovat příště.

O Americe v anglickém jazyce

Ve středu 20. prosince se pro žáky 2. stupně naší základní školy uskutečnila přednáška s Mgr. Karlem Kocůrkem (bývalým pedagogem, muzikantem, nyní především cestovatelem). Pan Kocůrek si připravil prezentaci z cest a poutavě popisoval našim žákům své zážitky a život v USA, seznámil žáky s realitami, které jsou součástí výuky angličtiny. S žáky hovořil po celou dobu anglicky, což bylo pro ně též velkým přínosem. Vyprávění vedl samostatně pro jednotlivé ročníky od šestých do devátých tříd a bylo přizpůsobené jazykovým dovednostem všech žáků. Přiblížil život ve městech, prošli jsme americkou přírodou, jak v létě, tak v zimě, s panem

Kocůrkem jsme navštívili farmáře, pro-jeli préríí, seznámili se s kulturou, sportem, dozvěděli se, že české korálky zdobí obleky amerických indiánů, že česká jména rezonují světem, Žáky oslovily informace a rady o možnosti cestování po Spojených státech od někoho, kdo zná dobře místní poměry. Mohli si také vyzkoušet svoje znalosti angličtiny. Během přednášek cestovatel žáky upozorňoval na význam angličtiny v dnešní době. Karel Kocůrek přednášel s obrovským nadšením a nasazením, od srdce a vtipně. Žáci jej pozorně poslouchali a reagovali na jeho případné dotazy.

ČEŠTINÁŘSKÉ OKÉNKO

V rámci hodin slohu a literatury vznikají zdařilé texty. Přinášíme vám zase trochu milého čtení, které se nám dostalo do rukou. Tentokrát z pera sedmáků.

Cestou ke krmelci

Začíná zima. To je čas, kdy se pečou perníčky, jezdí se lyžovat a s rodinou koukáme na vánoční filmy, ale to je nuda. Tak jsem se rozhodl vydat na cestu ke krmelci. Cesta začala na louce pokryté peřinou bílou jako papír. Při procházení loukou jsem ucítil mokrý v botách. Vstoupil jsem do smrkového lesa, ve kterém zněl jemný vánek. Stromy mlčí a já cítím vůni jehličí, které je všude kolem. V lese je malá zmrzlá říčka, kterou jsem přešel a rázem jsem byl v údolí. Cesta v něm nebyla vůbec vyhlápaná. To způsobilo, že dostat se na konec údolí bylo těžší než se ráno vyhrabat z postele. Za údolím číhal mohutný kopec, který jsem musel zdolát. Výšlap nahoru byl nekonečný, až nemožný. Stromy kolem vypadaly smutně, tráva byla suchá a všechny kameny se na mě dívaly se smutkem, ale přesto jsem se vyškřábal nahoru. Ten výhled, to byla paráda. Další ráno jsem vyrazil na cestu dolů. Cesta dolů byla snadná jako sjet tobogán. Zasněženou krajinou jsem pokračoval, až se přede mnou zjevil krmelec. U krmelce mi všechny stromy tleskaly. Cesta byla sice náročná a vyčerpávající, ale i hezká a povzbuzující. Celá zasněžená, ale živá, dokonce smutná i veselá. Zkrátka tohle je ta pravá zima.

Vilém Žádník, 7. A

Dům ve větvích

Dům na větvích jsem si postavil proto, že vypadá, jako kdyby létal na velkých zelených nadýchaných obláčcích, které se vznášejí nad nadýchanou bílou pokrývkou lesa.

Když v něm sedím na své oblíbené bazénově modré židli a piji čaj s vůní Vánoc a skořice, připadám si, jako kdybych byl ve snu. Občas se domeček zakýve jak na houpačce, protože venku fouká silný prosincový vítr, který s sebou přináší bílé hvězdičky a také vůni pečícího se cukroví z místního města. Vždy když jdu spát, dívám se svým proskleným stropem na noční temnou oblohu, kde svítí a blikají nekonečné spousty světlušek. Vstoupil jsem do domu. Ucítil jsem lahodné teplo svíček, které mi prostoupilo celým tělem, vůni vařícího se čaje, vůni dřeva a také Uviděl jsem stůl a lavici potáhnoutou sametově bílým prostěradlem a uprostřed lavic polštářky bažinové barvy a heboučké jak malý koloušek. Cítím vůni mé budoucí lahodné večeře. Je tu krb, ze kterého jde slyšet praskání uschlého dřeva. Na stole už stojí čaj, který má vůni pomerančů, alpských jablek a jehličí. Výhled z balkonových dveří je velmi zvláštní a moc hezký. Jdou vidět velká modrá jezera, na kterých jak lodičky plavou kachny a také velké bílé symboly míru, labutě. Za jezery jsou vidět vysoké hory, jejichž vrcholky jsou zahaleny do ranní mlhy. Pod horami v lesíku to vypadá, jako kdyby hořelo, to však jen lidé opékají alpská lahodná jablka na zimním táboráčku. Vykouknul jsem ze svého proskleného stropu nad postelí a uviděl jsem velké okřídlené stíhačky, jak se vrhají pro svou kořist dolů ze srázu nad domem, a mám pocit, jako kdybych byl já ten lovený. Je to nepříjemný pocit. Když lezu po žebříku dolů z domu, cítím, jak mě hladí jemný zimní větřík, a na pozdrav na mě zahouká sova, jejíž oči jsou velké jak reflektory. Je to báječný pocit.

Matěj Šiška, 7. A

Výhled z mé psí boudy

Je 13. prosince 2023 a já ležím ve své psí boudě. Venku padají velké bílé vločky a krajina kolem pokryta bílou peřinou se

třpytí jako hvězdy na obloze. Vykouknu z boudy a cítím stud třpytivých vloček, které mi dopadaly na můj bystrý čumák. Kochám se tou bílou nádhrou, když najeďnou slyším otevření dveří a cítím vůni psí konzervy. Vylezu z boudy a vidím mého milého pána, jak mi nese snídani. Olíznou mu ruku a on mě s radostí podrbe a pohladí. Zatím co si pochutnávám na mé hovězí psí konzervě, jako bych slyšel, že mi stromy něco šeptají. Nebylo je moc slyšet, protože byly zasněžené, ale i tak jsem našel uši a poslouchal. Slyšel jsem, že mi říkají, abych něco podnikl. „No jo, jenže co?“ zamyslel jsem se. Začínala mi být zima, tak jsem si zalezl do své pohodlné psí boudy. Chvilí jsem se koukal, jak vrstva sněhu na dvorku je čím dál větší a větší, ale pak jsem usnul. Zdálo se mi, že jsem u nás na dvorku a s mou kamarádkou Aničkou se procházíme po té studené bílé peřince, která se pod námi propadá. Slyšíme zvonit rolničky a Anička mi vyprávěla, jak se těší na Vánoce, co všechno si přeje od Ježíška a jaké cukroví mají upečené. Mě ale víc zajímalo, jak ten chladný bílý prach chutná. Nejdřív jsem váhal, ale pak jsem zabořil svůj čumák do sněhu a trochu si nabral na jazyk. Byl studený, ale když se mi rozpuštěl na jazyku, chutnal jako voda. Anička se zasmála, ale pak její pozornost odpoutala srnka, která běžela kolem. Najednou jsem se probudil, byl jsem šťastný, nevím proč, ale věděl jsem, že si to musím vyzkoušet doopravdy.

Nina Thunová, 7. A

Cestou k chalupě

Určitě je na světě hodně krásných míst a my si musíme té krásy všimnat a pamatovat si ji. Jsou to místa, kde nás nic netrápí a je nám tam hezky. Na takovémto místě jsem už byla a nachází se jen malinký kousek od našeho domu. Navštěvují ho s radostí a touhou poznávat další jeho skryté krásy, ráda se

vracím. Cítím se v něm být svá a mohu dát průchod své holíčičí fantazii. Mám ráda toučky lesem nebo jakoukoli přírodu. Když stojím na lesní cestě, která mě dovede k chaloupce, zavřu oči, cítím vůni lesních keřů, stromů a kvetoucích bylin. Ta vůně a atmosféra lesa je tak zvláštní, příjemná, nedokážu ji ani přenést na papír. Samozřejmě se ta vůně liší v každém ročním období, nemění se ale to, co vyzařuje – radost, štěstí, energii. Nejvíce toto místo miluji na jaře a v zimě. Na jaře si totiž obléká zelené šaty z rozkvétajících rostlin, zářící slunce vykukuje skrz blankytnou oblohu a předává svoji energii všem. Je slyšet i hlasitý zpěv ptáků, kteří určitě zpívají o tom, jak jsou rádi, že nás opustila paní Zima a vrátilo se jaro. V zimě mě přímo okouzluje. Celá zem totiž tiše spinká pod heboučkou sněhovou přikrývkou jako lesní medvěd. Všude leží spousta sněhu, vypadá jako by byl poset drahokamy lesknoucí se na slunci. Pokračuji v cestě a zamýšlím se nad tím, jak je příroda mocná čarodějka. Zároveň mi při každém roku, který udělám, pod nohama lupe sním a led. Vidím, že dokonalost sněžné pokrývky tu a tam narušují stopy lesních zvířat, které opustily své úkryty a míří ke krmelci. Tam na ně již čekají dobroty v podobě čerstvé mrkve, jablek a nadýchaného sena. Čas mi na tomto místě běží úplně jinak než v běžném školním životě, musím už jít do vyhřáté chaloupky. Odcházím nerada, ale musím. Je to velmi nádherné místo, vždycky se budu ráda vracet. Když se podíváme kolem sebe, vidíme jenom nemoci, válku, spory a pomluvy. Jsou ale místa a věci, které nás potěší jak na pohled, tak na našem srdci. Budme za taková úžasná a překrásná místa v přírodě vděční a pamatujme si je. Každý najdeme to svoje.

Šarlota Hlaváčková, 7. B

Praha

Navštívil jsem Prahu, ale není to, co jsem čekal. Je léto a sluneční paprsky spalují vše, čeho se dotknou. Procházím ulicemi a nemohu ani dýchat, ten puch cigaret a odpadků je nesnesitelný. Sami turisté ani jeden čestný člověk, každý se mě jen snaží okrást. Odpadky všude, kam se podívám, a mám krysí chlup v mém trdelníku. Je horko a odpadky hnijí rychleji. Puch se rozšiřuje a sílí mezitím co jím svůj předražený kebab, jehož pachut se line po mém jazyku. Jdu po Karlově mostu, rozpálené kameny spalují má chodidla jako žhavé uhličky a vzduchem zní příšerný zvuk. Orloj! Bimbá moc nahlas. Už se sem nikdy nevrátím, jedu zpět na mou chatičku na Moravě.

Michal Cajthaml, Ondřej Maleček, Matěj Šiška, Mattia Baccini, 7. A

Mackenzie Hollisterová

Mackenzie Hollisterová je šestnáctiletá literární postava z knižní série Deník

mimoňky, kterou napsala Rachel Renée Russelllová. Má mladší sestru Amandu, bohaté rodiče, psa jménem Fifi a nejlepší kamarádku Jessica. Její nepřítelkyně je Nikki Maxwelllová a ze všech sil se jí snaží zničit život.

Mackenzie má štíhlou, vysportovanou postavu, dlouhé, blondaté vlasy a ledově modré oči. Ráda o sebe dbá, proto nosí umělé řasy, nehty a má umělé opalování. Má krásně bílé zuby a velké rty. Její vzhled je sice pěkný, ale chování pravý opak. Je hodně rozmazlená, drzá na rodiče, má velké sebevědomí a myslí si, že je lepší než ostatní. Cokoliv si zamane, jí tatínek splní. Má svou vlastní služku, vizážistku, psychiatra, stylistu a řidiče s limuzínou.

Baví ji psaní do deníčku, kreslení a jóga, ve které je hodně dobrá. Myslí si, že když má tohle všechno, tak je její život dokonalý. Ale jak se říká: Kdo chce víc, nemá nic. Nikki je obyčejná dívka z ne moc bohaté rodiny a daří se jí ve všem lépe. Mackenzie nedokáže pochopit, proč člověk jako Nikki má takové úspěchy a ještě se do ní zamiluje Brandon Roberts, což je kluk, který se Mac-

kenzie líbí. To ji hodně naštve, a proto bude Nikki pomlouvat, ztrapňovat a zesměšňovat. Své chování si neuvědomí a bude ji šikanovat i nadále...

Na Mackenzie se mi líbí její vzhled a nadání ke kreslení, ale chování určitě ne. Myslím si, že její problém je ten, že se nedokáže smířit s tím, že úplně obyčejní lidé mají někdy lepší život než bohatí, kteří si o sobě myslí, že jsou lepší než ostatní. Naučila jsem se díky ní, že každý nemá život naservírovaný na stříbrném podnose a nemůžu být k lidem hnusná jen kvůli tomu, z jaké rodiny pochází. Mackenzie ráda nemá, ale neodkážu si tuhle knižní sérii bez ní představit.

Monika Řezníčková, 8. B

Tomáš Garrique Masaryk

Tomáš Garrique Masaryk byl bezpochyby jedna z nejznámějších politických osobností moderních českých dějin. Byl štíhlý a vysoké postavy. Měl mohutné vousy a knír, které zakrývaly jeho ústa, byl téměř plešatý. Nosil tenké kulaté brýle, přes které šly vidět jeho výrazné

černé oči. Jeho holou hlavu pokrýval černý klobouk a mezi lidmi chodil v obleku. Měl především usměvavý a vážný obličej.

U svých příznivců byl vnímán především jako cílevědomý, pokorný, pracovitý a jako muž s dobrým srdcem. Svému lidu vždy naslouchal a v době prezidentské funkce mu vždy záleželo na tom, jaká je v zemi životní úroveň. Už odmalička byl velmi skromný, zdvořilý a vždy se držel etikety. Už v mladém věku byl velmi vlastenecký a na své vlasti vždy poukazoval jen na to dobré. Jeho koníčkem byla už od malička jízda na koni, která se stala jedním z jeho poznávacích znaků.

T. G. Masarykovi se začalo říkat „tatíček Masaryk“, protože jeho prezidentování by mělo být jednoznačně inspirací pro naše budoucí prezidenty. Ať už díky jeho pracovitosti, nebo odhodlání, tak i skvělé reprezentaci všude na světě.

Tomáš Fučík, 8. B

Školní poradenské pracoviště se představuje

Na jiném místě Týneckých listů si můžete přečíst rozhovor se školní metodičkou prevence, Mgr. Marií Zdařilovou, kterou vyzpovídal pan starosta. Zde pokračujeme v představení dalších členů týmu ŠPP neboli školního poradenského pracoviště.

Je to tým lidí, kteří na naší škole řeší vše od prevence rizikového chování, krizových situací, výchovných problémů, rozvoj třídních kolektivů či přihlášek na střední školy a volbu povolání. V této sekci bychom vám náš tým rádi představili a stručně popsali, kdy a s čím se na ty osoby můžete obrátit.

Spolu se školní metodičkou prevence, Mgr. Marií Zdařilovou, kterou vyzpovídal pan starosta, působí na naší škole také školní výchovný poradce, Mgr. Kristina Bendová, poradenské služby zajišťuje školní psycholog, Mgr. Jana Coufalová, a školní speciální pedagog, Bc. Natálie Švédová.

Dobrý den, ráda bych se vám představila. Jmenuji se **Jana Coufalová** a od září pracuji na ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec jako školní psycholožka. Chtěla bych vás seznámit se smyslem a náplní mé práce.

Žáci se na mě můžou obracet s různými tématy. U dětí se většinou jedná o obtíže spojené s učením, prospěchem, s adaptací ve škole. Spousta lidí si neuvědomuje, že děti procházejí obtížnými situacemi jako např. strach z neúspěchu, přijímacích zkoušek, rozpad rodiny, neúplné rodiny, šikana, nízké sebevědomí, pocit odlišnosti atd. Jsem ráda, že řada dětí už mi projevila důvěru a hledá u mě pomoc a podporu.

Je důležité si uvědomit, že psychologická pomoc patří k životu a má smysl.

Snažím se s dětmi nacházet možnosti, jak vše zvládnout a najít prostor pro jejich individuální potřeby.

Mě osobně nejvíce těší, když vidím, že to dětem pomáhá a že se ke mně vrací. Mám práci, která mě baví. Pro hodně dětí je školní psycholog prvním odborníkem, se kterým se v životě setkají. Chtěla bych, aby to setkání bylo co nejvíce přirozené. Aby dnešní děti neměly pocit, že chození k psychologovi je projev slabosti.

Velmi důležitá je práce s třídními kolektivy v rámci budování vzájemných pozitivních vztahů ve třídě. Mou náplní práce je i poskytování krizových intervencí, individuálních konzultací žákům rodičům a pedagogům, poradenství a konzultace s rodiči žáků s výukovými a výchovnými obtížemi.

Ve škole pracuji s celým týmem ŠPP a společně hledáme cestu, jak pomoci a jak preventivně předcházet obtížím. Těším se na setkání s vámi a věřím, že pro vás všechny budou moje služby užitečné.

• • •

Dobrý den milí čtenáři, dovoluji mi pár slov o mé osobě. Jmenuji se **Kristina Bendová**, na naší základní škole působím již 12 let jako učitelka českého jazyka, angličtiny a výtvarné výchovy. Od ledna loňského roku jsem také převzala funkci výchovného poradce po paní učitelce Richterové, která odešla do důchodu.

Co je náplní mé práce výchovného poradce?

Starám se o všechny žáky, kteří jsou v péči specializovaných center jako Pedagogicko-psychologická poradna, Speciálně pedagogické centrum, SPC logopedické atd. Dohlížím na to, aby byla aplikována a dodržována poradnou stanovená podpůrná opatření, v kooperaci s třídními učiteli a speciální pedagogkou zajišťuji nákup pomůcek pro tyto žáky. Dohlížím na tvorbu IVP (individuálních vzdělávacích plánů) a dalších nezbytných dokumentů. Zajišťuji komunikaci s poradnami ohledně stávajících či nově odeslaných dětí. Neboli se snažím o zabezpečení podmínek pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami ve škole, koordinaci poskytování poradenských služeb těmto žákům školou a školskými poradenskými zařízeními.

Další velkou oblastí mé práce je kariérové poradenství. Pro vycházející žáky zajišťuji exkurze na Burzu práce, Scholaris, Úřad práce. Komunikuji s náboráři a také domlouváme exkurze do některých podniků. Pomáhám žákům s výběrem vhodného oboru, zajistím jim aktuální Atlas školství s přehledem všech oborů a neustále je seznamuji s novými informacemi ohledně přihlášek a přijímacího řízení. Všechny tyto informace poskytují také rodičům. Následně v kooperaci s žáky a rodiči se podílím na tvorbě přihlášek a snažím se všem pomoci, aby celou (letos zcela novou) situaci úspěšně zvládli.

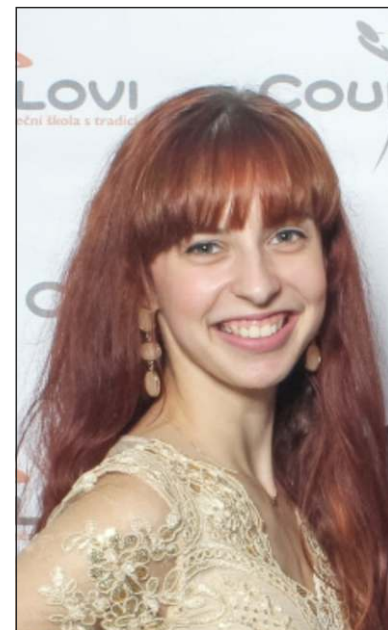
Neustále a velmi intenzivně spolupracuji s ostatními členy ŠPP, snažíme se o to, aby vše fungovalo a žáci i vyučující se v naší škole cítili dobře a bezpečně. Pokud nastane nějaký problém, společnými silami se snažíme jej co nejlépe vyřešit.

Své zaměstnání mám ráda, velmi mě baví práce s dětmi a přeji si, aby do naší školy chodily rády a s důvěrou.

• • •

Jmenuji se **Natálie Švédová** a jsem studentkou Univerzity Palackého v Olomouci. Od září jsem zároveň součástí školního poradenského pracoviště ZŠ Milady Petřkové, kde vykonávám funkci školního speciálního pedagoga.

V praxi se tedy setkávám zejména se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.

Náplní mé práce je především vedení předmětu speciálně pedagogické péče, ale i spolupráce na tvorbě individuálních vzdělávacích plánů nebo zajištění speciálních didaktických pomůcek. Předmět speciálně pedagogické péče zaměřuji např. na nápravy v oblasti logopedických obtíží, specifických poruch učení (dyslexie, dysgrafie, dyskalkulie...), rozvoj grafomotoriky, zrakového vnímání, sociální komunikace a další.

Proč jsem si vybrala právě odvětví speciální pedagogiky? Práci s dětmi považuji za své životní poslání. Role školního speciálního pedagoga, ačkoliv není snadná a vyžaduje plnou zásobárnu trpělivosti, je pro mě radostí a splněným snem. Individuální přístup ke každému dítěti je v mé pozici naprosto klíčový a jsem přesvědčená o tom, že právě to dává mé práci specifické kouzlo. Jsem vděčná za to, jak žáci, ale i mí kolegové, novou pracovní pozici přijali. Děti se na mé hodiny těší, já se těším s nimi, a to je klíčem ke společnému úspěchu.

Jedním z mých hlavních cílů je v dětech rozvíjet nejen motivaci ke vzdělávání, ale i jejich pozitivní vztah k sobě samému.

SPOLUŽÁCI POD LUPOU

Synchronizované plavání je známé spíše pod pojmem akvabely. Jedná se o kombinaci plavání, gymnastiky a tance. Výsledkem je umělecké dílo v bazénu, které v sobě skrývá nejen ladnost, ale také dřinu a náročné tréninky. Abychom společně pronikli do jeho tajů, popovídala jsem si se skutečným profíkem, který se mu věnuje - „sousedkou z ulice“ **Eliškou Neumanovou**, žákyní třídy 9. C.

Je to tak trochu netradiční sport, proč sis jej zvolila? V jakém věku jsi začala?

Plavání jako takové jsem měla ráda od malička, ale o akvabelách jsem zpočátku nepřemýšlela. Původně jsem začala s gymnastikou tady v Týnci, ale po roce se ke mně dostal leták na nábor nových akvabel a já jsem se rozhodla, že to zkusím. Lákalo mě na tom spojení gymnastiky a plavání. Nábor jsem úspěšně zvládla a od druhé třídy, tedy od mých osmi let, jsem členkou SKUP Olomouc.

Jaké byly tvoje začátky?

Musím říct, že jsem se na tento nový sport hrozně těšila, ale pokud jsem si myslela, že se rovnou budeme učit různé prvky, tak jsem se spletla. První rok jsme se učily pouze plavat a se synchronizovaným plaváním jako takovým jsme začaly až rok poté. Ale i přesto mě to nesmírně bavilo od samého začátku.

Jak takové tréninky akvabel probíhají?

Velmi intenzivně. Od letošního roku jsem již v týmu juniorek a naše tréninky probíhají 5x týdně, a to jak ve vodě, tak i v posilovně. Klasický dvoufázový trénink sestává z hodinového posilování a pak následují dvě hodiny v bazénu. I trénink ve vodě má svá pravidla. Je za-

hájený rozplavbou a pak už trénujeme různé prvky a sestavy.

Určitě musíš umět dobře plavat, že ano?

Troufnu si tvrdit, že ano. Všechny akvabely musí mít zvládnuty všechny plavecké styly, tedy prsa, kraul, znak i motýla. Taky musíme zvládnout na jeden nádech pod vodou uplavat 40 metrů. Zdá se to náročné, ale pravidelným tréninkem se to dá zvládnout.

Kolik je akvabel v jednom týmu?

To záleží na druhu sestavy. V synchronizovaném plavání se plavou sóla, dua, a potom technické, volné, akrobatické a kombinované sestavy, které se nejčastěji plavou v počtu 8-10 závodnic.

Jak probíhají závody, je více disciplín?

Většina závodů probíhá tak, že v první části absolvujeme povinné figury, které jsou bodovány. Tady závodíme každá individuálně. A v další části závodu plaveme některou z týmových sestav, v případě mé kategorie se jedná o volnou a technickou sestavu.

Jak se akvabely hodnotí?

Roli hraje i umělecký dojem, kde se hodnotí nejen choreografie, ale také třeba výrazy závodnic.

Usmíváš se často anebo i mračíš?

Ve figurách se hodnotí přesnost a pevnost provedení, jednotlivé přechody a polohy těla určené popisem figur, pomalost a plynulost provedení figury, celkový dojem z provedené figury (lehkost a elegance), rozsah, výška a stabilita. V závodní sestavě se pak hodnotí celková choreografie, umělecký dojem, synchronizace a taky samozřejmě výraz

3x archiv Elišky Neumanové

nás závodnic. Při tréninku trénujeme i to, jak se při hudbě tvářit, někdy se musíme usmívat, ale někdy dokonce i mračit, prostě podle toho, co chceme hudebou a výrazem vyjádřit.

Sestavy se provádí s hudebním doprovodem, slyšíš hudbu i pod vodou? A můžeš si hudbu vybrat?

Hudbu vybírají většinou trenérky, ale například při výběru hudby pro vánoční vystoupení nám někdy nechají volnou ruku. Hudbu slyšíme bez problémů i pod vodou, protože bazén disponuje podvodním reproduktorem. Navíc máme někdy na tréninku k dispozici i speciální sluchátka, se kterými plaveme, a pokyny nám trenérky dávají přes vysíláčku.

Co je podle tebe na tomto sportu nejtěžší? Jak dlouho třeba musíš vydržet pod vodou bez dýchání?

Nejtěžší je asi na jeden nádech zvládnout náročnou choreografii. Některé prvky trvají i 20 sekund a během této doby se nesmíme vynořit, pak máme prostor pro krátký nádech a zase jdeme pod vodu. Ale po těch letech už jsem si asi zvykla.

Jak je to s plavkami a celkovou vizáží závodnic, ovlivňují vás i moderní trendy?

Pořízení plavek je celkem drahá záležitost a většinou je závodnice dědí po starších kolegyních. Když je třeba pořídit nové plavky, tak vzhled plavek většinou řeší trenérky. Závodní make-up i účesy si děláme samy a myslím, že jsme v tom už docela zručné a vlastně je to pro nás příjemné zpestření během závodního stresu. Málokdo asi ví, že akvabely pro dosažení potřebného lesklého a pevného účesu používají obyčejnou želatinu. Ovšem sundávání želatiny je pak docela oříšek.

Jakých jsi dosáhla úspěchů?

Za obzvlášť podařený považuji loňský rok. Mezi hlavní úspěchy patřilo vítězství na Mistrovství ČR v kategorii starších žákyň, kam jsem až do konce roku

2023 oficiálně patřila. Další zlato jsme přidaly v červnu na Summer Cupu zde v Olomouci, dokonce dvě zlaté medaile na podzim na závodec v Budapešti, a to jak za volnou, tak i za kombinovanou sestavu. Poslední zlato jsme s děvčaty přidaly v prosinci na Vánoční ceně v Praze, kde jsme obstály v konkurenci 19 týmů z celého světa.

Máš nějaké přání, které by sis chtěla splnit?

Co se akvabel týká, tak doufám, že se nám i letos bude dařit stejně tak, jako ten minulý. Rády bychom obhájily znovu titul mistryň ČR. Trénujeme poctivě a pravidelně, tak snad to všechno vyjde.

Eliško, moc děkuji za krásný, sofistikovaný rozhovor. Přeju ti, ať jsi úspěšná nejen v tomto krásném sportu, ale i u přijímaček, které tě v tomto roce čekají!

Ptala se Taťána Hanušková

